Lockdown verzus sloboda: Dokedy budete poslúchať zločineckých tyranov?

- CZ24 News | 22. dubna 2021

USA: V roku 1962, v dnes už málo známom experimente, testoval psychológ z Yaleovej univerzity Stanley Milgram hranice ľudskej poslušnosti voči autorite. Vykonávateľ štúdie dal subjektom štúdie – „učiteľom“ – pokyn dávať študentovi elektrické šoky.

„Študent“ bol v skutočnosti herec, to ale subjekty štúdie nevedeli a konali v zhode s požiadavkou dať mu šok zakaždým, keď na otázku odpovie nesprávne. Aj keď študent stonal, prosil, aby mu prestali dávať šoky a nakoniec prestal odpovedať, subjekty poslúchali predstaviteľa autority v miestnosti a elektrické šoky uštedrovali.

Subjektom bola úloha očividne chvíľami nepríjemná, no stále pokračovali, dokazujúc, že ľudia môžu na príkaz autorít konať ohavné činy, lebo sa v takom postavení cítia za správanie menej zodpovední.

Pri rýchlo sa meniacich spoločenských normách a vynáraní sa čoraz autoritatívnejšieho prostredia vzniká otázka, či verejnosť bude alebo nebude ďalej slepo poslúchať zločineckých tyranov, bez ohľadu na dôsledky.

„Rozkaz je rozkaz“

K vykonaniu Milgramovho experimentu došlo po procese s nacistom Adolfom Eichmannom, ktorý používal norimberskú obranu, alebo tiež „befehl ist befehl“, v preklade „rozkaz je rozkaz“.

Milgramov experiment jasne dokázal, že ľudia budú konať proti vlastnému presvedčeniu a extrémne ubližovať inej osobe jednoducho len preto, že im to kázali.

Subjekty najprv dostali 45-voltový šok sami – aby vedeli, aké to je – potom uštderovali šoky v čoraz rýchlejších intervaloch. Šoky boli označené v rozmedzí od 15 do 450 voltov – počnúc ľahkým šokom, pokračujúc „šokom extrémnej intenzity“, „varovaním: silný šok“, až po ten najsilnejší, „XXX“.

Podľa Gregoria Billikopfa Encinu z Kalifornskej univerzity:

„V reakcii na predpokladané volty ´študent´ (herec) začínal stonať pri 75 voltoch; ponosovať sa pri 120 voltoch; pri 150 voltoch žiadať, aby ho pustili; pri ďalších prosiť čoraz naliehavejšie; a pri 285 voltoch vydávať zmučené výkriky.

Nakoniec mal študent v zúfalstve hlasno kričať a sťažovať sa na bolesť srdca. V istom bode herec odmietal odpovedať na ďalšie otázky. Nakoniec, pri 330 voltoch, bol herec úplne ticho – teda, ak niektorý z účastníkov v role učiteľa zašiel tak ďaleko a predtým sa nevzbúril.“

V konečnom dôsledku pokračovalo v štúdii a uštedrilo maximálnu úroveň voltov 65% subjektov, hoci vedeli, že to nie je správne. Encina uviedol:

„Čo sa týka pokračovania, účastníci demonštrovali celý rad negatívnych emócií. Niektorí prosili spolu so študentom, žiadajúc herca, aby pozorne odpovedal na otázky. Ďalší sa začali nervózne smiať a rôznymi spôsobmi zvláštne konať.

Niektoré subjekty pôsobili chladne, beznádejne, melancholicky či arogantne. Niektorí si mysleli, že študenta zabili.

Napriek tomu však účastníci ďalej poslúchali, uštedrujúc žiakom plný šok. Jednému mužovi, ktorý chcel z experimentu odísť, povedali, že musí pokračovať. Namiesto toho, aby sa rozhodnutiu výskumníka vzoprel, v experimente pokračoval, opakujúc si pre seba: ´Musí to pokračovať, musí to pokračovať.´“

Milgramov experiment neskôr kritizovali ako neetický a štúdie spôsobujúce subjektom silnú úzkosť boli v USA neskôr zakázané.

Podobné štúdie v Európe však výsledky potvrdili, čo naznačuje, že ľudia budú ochotne a slepo poslúchať rozkazy tyranov, najmä ak sa cítia od svojho konania oddelení.

Nesmieme sa poddať lockdownom

Príklad: lockdowny. Úvodné lockdowny mali sploštiť krivku ochorenia COVID-19, lenže lockdowny pokračovali, aj keď sa tak stalo, niekedy aj dva a trikrát. S každým lockdownom si bola spoločnosť čoraz vzdialenejšia, viac akceptovala izoláciu a bola často ustrašenejšia.

„Prvý lockdown pôsobil ako niečo nové; tento – tretí – je ťaživý,“ napísal redaktor časopisu *Spiked*Brendan O´Neill.

„Prvý nás nabádal stiahnuť sa zo spoločnosti, no stále myslieť a správať sa ako jej členovia: prihlásiť sa za dobrovoľníkov do nemocníc, doručovať lieky starým, telefonovať priateľom, aby sme zistili, či sú v poriadku. Tento posledný lockdown už však od všetkých foriem spoločenského styku odrádza.“

To, čo sa začalo ako pocit spojenia so spoločnou nádejou, že sa už čoskoro budeme objímať a podávať si ruky, sa zmenilo na kultúru strachu, tvrdí O´Neill, ktorá nás núti hľadieť na seba skôr ako na zdroje ochorenia, než na ľudské bytosti:

„Ten posun od proklamovaného súhlasu, cez spoločenskú solidaritu až k nabádaniu obyvateľstva, aby sa považovalo za choré, predstavuje víťazstvo degradovaného pohľadu na ľudskosť, ktorý nám darovala kultúra strachu.

Počiatočný posun vlády od nabádania ľudí k prijatiu zodpovednosti za obmedzenie svojich sociálnych kontaktov, k používaniu starších metód zastrašovania pre zabezpečenie podvolenia sa opatreniam lockdownu, potvrdil, že kultúra strachu redukuje ľudí z občanov zaoberajúcich sa problémami na tých, ktorých treba riadiť.“

Keď raz COVID-19 ustúpi a titulky už nebudú zapĺňať reči o pandémii, hrozba „Nového normálu“ zostane – a v mnohých ohľadoch predstavuje ešte väčšiu hrozbu, než fyzické ochorenie.

Ako píše O´Neill: *„Tí, ktorí kultúru strachu podceňovali, budú na tieto budúce bitky slabo pripravení. Budú mať sklon sa Novému normálu poddať.*

My ostatní by sme mali stáť pevne, a to aj zoči-voči osočovaniam a zámerným dezinterpretáciám a pokračovať v spoznávaní a zvládaní skutočných a ochromujúcich dôsledkov, ktoré má strach na každodenný život a budúcnosť ľudstva.“

To, čo strácame, je oveľa ťažšie získať späť

Je nevyhnutné, aby vaše ústavné práva a občianske slobody boli chránené pred nezákonným chytračením vlády. Napriek tomu sa však mnohí ochotne vzdávajú slobôd, ktoré, keď sa raz stratia, je ťažké, ak nie nemožné, získať späť.

Očkovacie pasy sú len jedným takým príkladom. Preukázaním sa, že ste boli zaočkovaní proti ochoreniu COVID-19, či už prostredníctvom digitálneho certifikátu alebo aplikácie vo vašom telefóne máte nádej, že raz budete môcť znova nastúpiť od lietadla a slobodne cestovať, navštíviť koncert alebo si pochutnať na jedle vo vašej obľúbenej reštaurácii tak, ako ste boli zvyknutí.

Až na to, že požadovanie predloženia vašich „dokladov“, aby ste mohli žiť svoj život, v skutočnosti žiadnou slobodou nie je – je stratou vašej niekdajšej osobnej slobody, ktorá sa vám stratila priamo pred očami a teraz pripravuje pôdu zvýšenému dohľadu a narušovaniu vášho súkromia.

„Keď raz o svoje občianske slobody prídete, je ťažké ich získať späť,“ napísali v *Bozeman Daily Chronicle.*

Hoci je povinnosťou vlády chrániť zdravie a blaho spoločnosti, treba pritom brať do úvahy potenciálnu trvalú stratu individuálnych slobôd. Práve teraz ale čelíme boju slobody s tyraniou.

„Žiadne ústavné právo nie je v bezpečí, ak je v konflikte s ortodoxnosťou dňa,“ pokračovali noviny *Bozeman Daily Chronicle.*

„Pre vlády to často nie je otázka politiky, ale uplatňovania moci na prikázanie podvoleniu sa obmedzeniam, ktoré zbavujú základných slobôd.“

Dlhodobé lockdowny ubližujú deťom a starým

Stále chýba verejné priznanie škôd, spôsobovaných lockdownami, aj keď sa stále objavujú správy o deťoch a tínedžeroch, ktorí kvôli stresu a izolácii, vyvolanými lockdownami, spáchali samovraždu.

Na túto tragédiu sa upriamilo tlačové vyhlásenie štátneho zariadenia v Pennsylvánii, keď psychiater pennsylvánskeho Štátneho zdravotného centra Miltona S. Hersheyho Dr.Taranjeet Jolly uviedol: *„Sme svedkami nárastu naozaj zlých pokusov o samovraždu.“*

„A za tým nárastom je pravdepodobne pandémia,“ píše sa ďalej vo vyhlásení.

Obzvlášť zraniteľné môžu byť tlačením „cez okraj“ z dôvodu sociálnej izolácie počas pandémie deti a adolescenti s existujúcimi problémami duševného zdravia, povedal Jolly, dodajúc, že riziká zvyšuje aj nefunkčnosť rodiny a starosti rodičov – z dôvodu financií, zdravia a správ – presakujúce k deťom.

Trápia sa aj starší dospelí, vrátane tých, ktorí čelili lockdownom počas pobytu v zariadení dlhodobej starostlivosti. Zbavení sociálneho kontaktu, návštev rodiny, jedla s priateľmi a činnosti stratili mnohí vôľu žiť a ich blízki opisujú zrýchlený pokles zdravia.

„Ja si nemyslím, že sa jej stav zhoršuje, ja to viem,“ povedala pre AARP Judith Gimbelová o svojej 95-ročnej matke, žijúcej v zariadení opatrovateľskej starostlivosti v New Jersey.

„Zomiera tam pomalou smrťou.“

Obzvlášť bolestné môžu byť lockdowny pre tých, ktorých blízki trpia demenciou a žijú v zariadeniach starajúcich sa o ľudí s poruchami pamäti, keďže ich neprítomnosť často nechápu alebo nevedia, prečo sú v karanténe.

Známe tiež je, že sociálna izolácia škodí ľuďom s demenciou.

„Celý problém izolácie je práve teraz obrovský,“ povedal pre *National Geographic*Doug Pace, riaditeľ misie partnerstiev s Asociáciou Alzheimerovej choroby.

„Vieme, že osamelosť, bezmocnosť a nuda sú niečím, čo aj v normálnych časoch dokáže skutočne ovplyvňovať kvalitu života človeka s demenciou.“

Správa *Well Being Trustu* (WBT) a Centra Roberta Grahama pre štúdie postupov v rodinnej medicíne a primárnej starostlivosti odhadol, že počas pandémie ochorenia COVID-19 môže v dôsledku nadmerného užívania liekov či alkoholu a samovrážd zomrieť v USA do 75 000 ľudí – ide o takzvané úmrtia zo zúfalstva.

V prepočte na veľkosť Slovenska je to okolo 1200 ľudí.

Zabúdame na dôležité lekcie z minulosti?

Kniha „Päť komínov“ je spomienkou na holokaust od Olgy Lengyelovej, ktorá bola väznená v Auschwitzi (Osvienčime).

Opisuje nočnú moru testovania experimentálnych liekov a vakcín na väzňoch a bielym práškom poprašované jedlo pre potlačenie činnosti hormónov a plodnosti.

Konkrétne sa pri zasielaní neoznačených fľašiek s liekmi pre použitie v experimentoch, z ktorých niektoré z nich sa týkali sterilizácie a zmeny pohlavia, spomínala spoločnosť Bayer.

Na základe jej zločinov proti ľudstvu je šokujúce, že tu spoločnosť ako Bayer dnes stále je a, nielen to, že je aj veľkou silou v potravinárskom priemysle, keď v roku 2018 za 63 miliárd dolárov kúpila neslávne známu spoločnosť Monsanto, ktorá vyvíja genetocky modifikované plodiny.

Ako už bolo výstižne povedané, dôležité je mať sa na pozore a učiť sa z chýb a lekcií minulosti, inak je nám súdené ich opakovať.

COVID urýchlil plány na odobratie všetkého, ešte aj práv

Postavy vrcholovej politiky a lídri technologického sektora používajú obvyklý refrén o tom, že pandémia COVID-19 poskytla príležitosť k „resetu“ a „vybodovaniu spoločnosti znovu a lepšie“.

„Vybudujme znovu lepšie“ je niečo ako slogan Veľkého resetu, a hoci sa vydáva za novú iniciatívu, sú to len premenované pojmy pre technokraciu a starý „Nový svetový poriadok“.

Za týmto plánom technokratov na riadenie spoločnosti prostredníctvom technológie, naprogramovanej vedcami, technikmi a automatizovanej prostredníctvom používania umelej inteligencie, je namiesto demokraticky volených politikov a vládnych lídrov skôr elita oligarchie.

Súčasnú pandémiu využíva hnutie ako ospravedlnenie, no jeho agenda nemá nič spoločné s vaším zdravím a, naopak, všetko s plánom dlhodobého monitorovania a riadenia sveta prostredníctvom technického dohľadu.

Častou vyhlásenia tohto „nového normálu“ je, že nebudete nič vlastniť a budete šťastní.

Neuvádzaným dôsledkom je, že svetové zdroje bude vlastniť a kontrolovať technokratická elita a vy budete musieť za dočasné použitie (prenájom) absolútne všetkého platiť. V skutočnosti vám nič nebude patriť. Všetky veci a zdroje majú byť používané kolektívne, pričom skutočné vlastníctvo je vyhradené vyššej vrstve spoločenskej triedy.

A s presunom bohatstva sa už začalo. Väčšina veľkých podnikov vychádza z lockdownov zväčša nepostihnutá a vo väčšine prípadov s prudkým nárastom ziskov. Porovnajte si to so 48% malých podnikov, ktorým hrozí trvalé zatvorenie.

Zatiaľ čo milióny ľudí bojujú kvôli pandémii COVID-19 s nezamestnanosťou a s finančnou neistotou, tí najbohatší sa stali ešte bohatšími.

Inštitút pre politické štúdie (IPS) v spolupráci s organizáciou Američania za daňovú spravodlivosť (ATF) vydali správu, upozorňujúcu na to, čo nazývajú „pre-existujúcim stavom“: extrémnu majetkovú nerovnosť.

IPS počas pandémie pravidelne aktualizuje nezamestnanosť v USA a majetok miliardárov, čím sa ukazuje veľký predel medzi boháčmi a väčšinou Američanov.

Správa odhaľuje celý rad nápadných nerovností, ako sú:

- Majetok Jeffa Bezosa vzrástol od 1. januára 2020 do 15. apríla 2020 o 25 miliárd dolárov; len samotný nárast jeho majetku je väčší než hrubý domáci produkt Hondurasu, ktorý bol v roku 2018 23,8 miliardy dolárov.
- Majetok 34 najbohatších miliardárov USA vzrástol od 1. januára 2020 do 10. apríla 2020 o

desiatky miliárd dolárov; ôsmi z nich zaznamenali čistý nárast o viac než 1 miliardu dolárov.
- Majetok miliardárov v USA stúpol od roku 1990 do roku 2020 o 1 130%; medián zámožnosti USA vzrástol za to isté obdobie o 5,37%.

Majstrovskí manipulátori

Presun majetku od priemerných ľudí k tým najbohatším prostredníctvom plánovaného ekonomického kolapsu už prebieha, no vďaka majstrovskej manipulácii si toho väčšina ľudí nie je vedomá.

Klamanie verejnosti sa teraz deje v hromadnom meradle, vedené a organizované nadnárodnou PR spoločnosťou Publicis Groupe.

Publicis je partnerom Svetového ekonomického fóra, ktoré vedie volanie po „resete“ globálnej ekonomiky a úplnej generálke nášho spôsobu života. A tak sa zdá, že Publicis hrá dôležitú rolu, koordinujúc zamlčiavanie informácií, ktoré protirečia naratívu technokracie.

Úlohou slobodnej tlače je čeliť propagande priemyslu, tá rola však bola úspešne podkopaná reklamnou činnosťou, keďže spravodajské médiá len zriedka informujú o niečom, čo by mohlo poškodzovať ich inzerentov.

Spoločnosť Publicis má napojenia na farmaceutický a bankový priemysel, NewsGuard/Health Guard (internetoví cenzori), vzdelávacie inštitúcie, veľké technologické spoločnosti ako sú Google, Microsoft a Bing, Ministerstvá vnútra a obrany USA, globálne technokratické inštitúcie ako Svetová zdravotnícka organizácia, národné a globálne neziskové organizácie a dominantné zdravotné stránky ako sú WebMD a Medscape.

Keď sa tieto spojenia dajú dokopy, vysvetľuje to, ako je možné tak účinne vymazať niektoré názory, zatiaľ čo sú presadzované iné agendy. Často je to jednoducho záležitosť „lingvistickej vojny“.

Vezmite si Russellovo spojenie, hovoriace o lingvistickom koncepte, ktorý v roku 1948 definoval Betrand Russell. Ide o formu falše, v ktorej faktický význam slov či frázy zostáva rovnaký, no v závislosti na použitých slovách sa mení emocionálna konotácia.

Vezmite si, napríklad, slová „železná vôľa“ verzus „tvrdohlavosť“, či „udavač“ verzus „nahlasovateľ“. Zámenou slov vytvárate úplne iné vnímanie tej istej veci. Ten istý koncept používa agenda Veľkého resetu frázami ako „znovuvynájdenie kapitalizmu“ a „vybudujme znovu lepšie“.

Samotným účelom „vybudujme znovu lepšie“ je ale odstrániť to, čo bolo kedysi „normálne“ a nahradiť to niečím iným, z čoho má prospech len úzka elita.

Zámožní technokrati však počas resetu nebudú prerozdeľovať svoj vlastný majetok, ale budú len pokračovať v rozširovaní svojich finančných impérií, zatiaľ čo zvyšok sveta dáva súhlas vzdať sa svojho súkromia a vlastníctva všetkého, vrátane svojich práv.

Keď sa znovu zamysíme nad Milgramovým experimentom, vyvstáva otázka, koho budete pri teste poslúchať vy – svoj vlastný morálny kompas, zdravý rozum a logiku alebo zločineckú autoritu?

Voľba je na vás

Je veľmi dôležité pochopiť, že drvivá väčšina informácií, ktorým ste vystavovaní v mainstreamových médiách, je dôkladne zostavená propaganda, vytváraná z kradnutých osobných údajov, ktoré od vás zbierali takmer dvadsať rokov.

Tieto údaje sú potom vkladané do veľmi sofistikovaných a pokročilých algoritmov hlbokého učenia, ktoré sú potom schopné presne predpovedať, čo spustí vaše emócie pre dosiahnutie nimi želaného správania.

Ako som dôkladne identifikoval v mnohých predošlých článkoch, tento plán povedie k postupnej strate vašej slobody a to nakoniec povedie k tyranii a otroctvu.

Majte sa preto stále na pozore a hľadajte pravdu, aby ste vedeli natoľko chápať realitu, že budete rozlišovať medzi faktom a fiktívnym naratívom, sľubujúcim poskytnúť vám slobodu, no namiesto toho vás nakoniec zotročí.

Zdroj: https://www.badatel.net